

ADVIES Nr 36 / 2006 van 6 september 2006

O. Ref. : SA2 / BCE / 2006 / 001

BETREFT : advies betreffende het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het commercieel hergebruik van publieke gegevens van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens ("Privacywet"), inzonderheid op artikel 31bis;

Gelet op de Wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen ("WKBO");

Gelet op het koninklijk besluit van 17 december 2003 tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de samenstelling en de werking van bepaalde sectorale comités opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;
Gelet op de adviesaanvraag van de Heer Minister van Economie van 27 juni 2006, ontvangen op 6 juli 2006;

Gelet op het verzoek om aanvullende informatie geformuleerd op 26 juli 2006 op basis van artikel 14 van voormeld koninklijk besluit van 17 december 2003 en conform artikel 31bis § 3 Privacywet.

Gelet op het verslag van de Heer Poma;

Brengt op 6 september 2006 volgend advies uit:

A. INLEIDING

Op 27 juni 2006 verzocht de Minister van Economie de Commissie om een advies uit te brengen over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het commercieel hergebruik van publieke gegevens van de Kruispuntbank van Ondernemingen (hierna "het ontwerp").

B. DOELSTELLING VAN HET ONTWERP

Het ontwerp streeft duidelijk naar de "vrije commercialisering" van de gegevens vermeld in artikel 17 van de Kruispuntbank van Ondernemingen, met andere woorden het verhandelen van de informatie vermeld in artikel 17 WKBO¹ ten behoeve van elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die zich hiertoe tot de beheersdienst richt met een vraag om hergebruik. Men verwijst hierbij naar artikel 20 van de WKBO² en de richtlijn 2003/98/EG³.

C. ALGEMEEN ONDERZOEK

C.1 Toepasselijkheid Privacywet

De Commissie oordeelde reeds in een eerder advies⁴ dat de openbare gegevens die in artikel 17 WKBO worden aangehaald onderworpen zijn aan de Privacywet. De Privacywet is niet van toepassing op het commercialiseren van informatie die enkel rechtspersonen betreft, doch wel op de commercialisering van informatie die ook betrekking heeft op de zaakvoerders of fysieke personen die werkzaam zijn voor dergelijke rechtspersonen. De Privacywet moet dus toepasselijk worden geacht op de commercialisering van de in artikel 17 vermelde gegevens, waarbij de commercialisering een aparte verwerking uitmaakt met een zelfstandige finaliteit naast de doelstelling vermeld in artikel 3 WKBO⁵.

In de praktijk worden openbare gegevens vaak gecommmercialiseerd ten behoeve van handelsinformatie en direct marketing, zonder echter afdoende rekening te houden met de Privacywet⁶. Gelet op het vaak voorkomende misverstand bij handelsinformatiebedrijven⁷ en bij

---

¹ Het betreft bijvoorbeeld de neerlegging of bekendmaking door vennootschappen van statuten(wijzigingen), van de benoeming van bestuurders of zaakvoerders,...

² luidend als volgt : "De Koning bepaalt, na advies van het toezichtcomité, welke in artikel 17 opgesomde gegevens van de Kruispuntbank van Ondernemingen, gelet op hun openbaar karakter, vrij mogen worden gecommmercialiseerd en onder welke voorwaarden en waarborgen. Enkel de beheersdienst mag deze basisgegevens aan ondernemingen verstrekken."

³ Zie overweging 20 van Richtlijn 2003/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 november 2003 inzake het hergebruik van overheidsinformatie

⁴ Zie het advies 02/2005 van 10 januari 2005 betreffende het verzoek om advies betreffende de interpretatie van de artikelen 17 en 18, §2 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen, modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen

⁵ Deze doelstelling werd reeds becommentarieerd in punt 11 van het advies 07/2002 van 11 februari 2002;

⁶ Een actueel voorbeeld vormt het opvragen van persoonsgegevens via de reglementering op de openbaarheid van bestuur, bijvoorbeeld onder de vorm van verzoeken om persoonsgegevens te verkrijgen via de procedure voorzien in artikel 1380 van het gerechtelijk Wetboek (uitgifte van openbare registers). Het is actueel gebruikelijk bij bepaalde griffies om vertegenwoordigers van handelsinformatiebedrijven, mits het afleggen van een "verklaring op eer" met uitdrukkelijke verwijzing naar de Privacywet, persoonsgegevens uit openbare registers te verstrekken zoals de algemene rol van de griffie (artikelen 711 tot 719 van het Gerechtelijk Wetboek), de zittingsbladen (artikel 784 van het Gerechtelijk Wetboek) en de tekst van de rechterlijke uitspraken (artikel 783 van het gerechtelijk wetboek).

⁷ Zo werd reeds door een handelsinformatiebedrijf verkeerdelijk geargumenteed dat het niet betalen van de sociale zekerheidsbijdragen door een zelfstandige vreemd zou zijn aan de persoonlijke levenssfeer, hetgeen de Commissie dus betwist, gezien het verwerken van handelsinformatie over deze persoon een verwerking van diens persoonsgegevens is zoals voorzien in de Privacywet.

direct marketingbedrijven⁸ dat de privacybescherming enkel een consumentenaangelegenheid zou betreffen, wenst de Commissie voor alle duidelijkheid te benadrukken dat de bescherming van de Privacywet ook kan worden ingeroepen door de natuurlijke personen over wie ondernemersgegevens uit de KBO zouden worden gecommmercialiseerd ten behoeve van ondernemingen zoals (onder meer) direct marketingbedrijven en handelsinformatiebedrijven.

Concreet kunnen dus ambachtsmannen, handelaars, personen onderworpen aan BTW en werkgevers ingeschreven bij RSZ hun rechten uitoefenen onder de Privacywet, in geval hun persoonsgegevens worden gecommmercialiseerd.

C.2. Bijzondere risico's van de commercialisering voor de rechten en vrijheden van de betreffende natuurlijke personen

Op basis van de ervaring die zij ontleent aan klachten uit 2005⁹ is de Commissie van oordeel dat de vrije commercialisering van persoonsgegevens bijzondere risico's vormt voor de betrokken natuurlijke personen. Bepaalde vormen van hergebruik kunnen nadelige gevolgen hebben voor de betrokkenen, zoals het hergebruik voor de aanleg of het onderhoud van (interne of externe) negatieve lijsten¹⁰ of het gebruik voor handelsinformatiedoeleinden of direct marketing "B2B"¹¹.

De Commissie benadrukt dat de bestaande bescherming onder de Privacywet, de richtlijn 2002/58/EG¹² en de Wet van 11 maart 2003¹³ evenals een eventuele reglementering op de negatieve lijsten¹⁴ afdoende zal moeten worden gerespecteerd door de verantwoordelijken bij elke commercialisering van persoonsgegevens.

Een gepast evenwicht tussen de legitieme doeleinden van de richtlijn 2003/98/EG¹⁵ en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de betrokkenen dient derhalve te worden voorzien door middel van passende waarborgen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij elke commercialisering van persoonsgegevens (zie hierna onder rubriek C.5.)

C.3. Legaliteitsbeginsel en Proportionaliteitsbeginsel

In het licht van het legaliteitsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel zoals zij zijn verwoord in artikel 22 van de Grondwet en artikel 4 § 1, 3° Privacywet merkt de Commissie op dat een aantal essentiële elementen ontbreken in het ontwerp, die hierna worden opgesomd.

a. (Voldoende precieze) omschrijving van de finaliteit

De notie "hergebruik" en "vrije commercialisering" blijven zeer vaag en dekken in de praktijk diverse doeleinden die hetzij (sterk) invasief zijn voor de persoonlijke levenssfeer, hetzij situaties zonder een (onmiddellijk) privacyinvasief karakter.

⁸ Wat direct marketing betreft kan worden opgemerkt dat de Robinsonlijst niet is opgezet voor de marketing "B2B" doch enkel voor de marketing "B2C", hoewel (artikel 12 van) de Privacywet zowel consumenten als natuurlijke personen die optreden in hun professionele hoedanigheid beschermt tegen verwerkingen met het oog op direct marketing B2C én B2B.

⁹ Zie bijvoorbeeld pagina 28 van het jaarverslag van 2005 waar onder de rubriek "zwarte lijsten en handelsinformatiebedrijven" wordt verwezen naar enkele casussen betreffende ondernemers.

¹⁰ Zie dienaangaande het recente advies van 12 juli 2006 nr. 23/2006 betreffende het voorontwerp van wet betreffende de omkadering van de negatieve lijsten

¹¹ Bijvoorbeeld het geval waarbij een eenmanszaak ongewenste professionele publiciteit ontvangt per fax.

¹² Zie bijvoorbeeld artikel 13 van deze richtlijn die een bijkomende bescherming voorziet via het opt-in principe, die ook bij direct marketing "B2B" toepasselijk kan worden geacht.

¹³ Wet van 11 maart 2003 betreffende sommige juridische aspecten van de diensten van de informatiemaatschappij

¹⁴ Zie het advies 23/2006 van 12 juli 2006 betreffende het voorontwerp van wet betreffende de omkadering van de negatieve lijsten. Dit voorontwerp onderwerpt vooral de externe en niet de interne negatieve lijsten aan een bijzonder beschermingsregime.

¹⁵ Deze Richtlijn adviseert het hergebruik mogelijk te maken voor "(...) de bevordering van de ontwikkeling van op overheidsinformatie gebaseerde informatieproducten en -diensten die de gehele Gemeenschap bestrijken, de intensivering van doeltreffend grensoverschrijdend gebruik van overheidsinformatie door particuliere ondernemingen ten behoeve van informatieproducten en -diensten met toegevoegde waarde, en de beperking van de vervalsing van de mededinging op de communautaire markt."

In het licht van artikel 22 van de Grondwet en artikel 4 § 1 2° Privacywet is het hierbij problematisch dat artikel 20 WKBO niet op preciezere en genuanceerde wijze de diverse doeleinden heeft omschreven die volgens de wetgever onder legitiem hergebruik kunnen vallen. Indien men artikel 20 WKBO zodanig interpreteert dat de wetgever dit aspect aan de Koning wenste te delegeren via de te specificeren voorwaarden of waarborgen, dan dient de Koning minstens een duidelijker lijst van geoorloofde finaliteiten te vermelden, waarvoor commercialisering mogelijk moet worden geacht.

Gelet op het proportionaliteitsbeginsel zullen hierbij vooral de doeleinden die het minst raken aan de persoonlijke levenssfeer legitiem kunnen worden geacht (bijvoorbeeld kennisname van informatie voor wetenschappelijk onderzoek, de tussenkomst in een procedure door een advocatenkantoor of een onderneming), met voorrang boven privacyinvasieve verwerkingen zoals direct marketing en handelsinformatie waarvan de commercialisering zonder gepaste waarborgen niet legitiem kan worden geacht. Ter illustratie kan hierbij de praktijk worden aangehaald die bij bepaalde griffies bestaat om (vooral) vertegenwoordigers van handelsinformatiebedrijven, mits het afleggen van een “verklaring op eer” en met een formele verwijzing naar de Privacywet, persoonsgegevens uit openbare registers te verstrekken¹⁶. Indien dergelijke verstrekking zonder gepaste garanties in het licht van de Privacywet gebeurt moet dergelijke afwending van het eigenlijke doel van de openbaarmaking illegitiem worden geacht.

b. De ontvangers van de persoonsgegevens

De vraag stelt zich of het mogelijk is voor aanvragers om de verkregen persoonsgegevens verder te verhandelen? Indien ja, met welke waarborgen en onder welke voorwaarden? Wie zijn aldus de uiteindelijke ontvangers en dienen zij de door de verantwoordelijke beheerder opgelegde voorwaarden en garanties na te leven?

c. Formaliteiten voor hergebruik

De formaliteiten die men dient na te leven alvorens de gegevens te kunnen hergebruiken dienen eveneens te worden gepreciseerd. Hieronder kan men wellicht de procedure en de voorwaarden begrijpen zoals bepaald in het ontwerp.

d. Aard van de persoonsgegevens die kunnen worden gecommmercialiseerd

Artikel 20 WKBO draagt de Koning op om te bepalen “welke” in artikel 17 WKBO opgesomde gegevens kunnen worden hergebruikt. Uit het ontwerp blijkt evenwel niet om welke gegevens het precies gaat. Gelet op het proportionaliteitsbeginsel roept de Commissie de Koning op om ook deze gegevens duidelijker te vermelden en er hierbij over te waken dat enkel deze persoonsgegevens voor hergebruik worden opengesteld, die het minst raken aan de persoonlijke levenssfeer (bijvoorbeeld de jaarrekeningen).

Het ontwerp lijkt voormelde elementen aan de discretie van de beheersdienst over te laten. De verplichting om de essentiële elementen van de geviseerde verwerking duidelijk in de wet te omschrijven volgt nochtans uit de interpretatie door de Raad van State¹⁷ van artikel 22 Grondwet en uit de vereisten van een “voorzienbare en proportionele wetgeving” zoals geïnterpreteerd door het EHRM¹⁸.

---

¹⁶ zoals uit de algemene rol van de griffie (artikelen 711 tot 719 van het Gerechtelijk Wetboek), de zittingsbladen (artikel 784 van het Gerechtelijk Wetboek) en de tekst van de rechterlijke uitspraken (artikel 783 van het gerechtelijk wetboek)

¹⁷ Volgens het advies nr. 34.270/1 van de Raad van State dienen minstens als essentiële elementen te worden beschouwd die bij wet dienen te worden geregeld: de doelstelling van de verwerking, de ontvangers van de persoonsgegevens en de aard van de persoonsgegevens.

¹⁸ EHRM, zaak *Matheron tegen Frankrijk* van 29 maart 2005.

C.4. Verantwoordelijkheid van de beheersinstelling

De Commissie oordeelde reeds in advies 32/2001 van 10 september 2001¹⁹ dat de administratie die een (openbaar) register beheert een verantwoordelijke voor de verwerking is. Gezien artikel 2 WKBO de dienst binnen de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie belast met het beheer van de kruispuntbank van ondernemingen en gelet op het feit dat het ontwerp de beheersdienst belast met het beoordelen van de aanvragen tot commercieel hergebruik, draagt deze administratie de verantwoordelijkheid voor het naleven van de rechten en verplichtingen bij de verwerking (commercialisatie) waarvan zij het doel en de middelen bepaalt.

De Commissie herinnert hierbij aan de toepasselijkheid van de rechten en verplichtingen voorzien in de Privacywet. De betrokken natuurlijke personen wiens gegevens worden herbruikt hebben derhalve het recht op toegang (artikel 10 Privacywet), verzet (artikel 12 § 1 Privacywet), verbetering of schrapping (artikel 12 §§1 en 3 Privacywet) ten aanzien van de verwerking van herbruik die wordt geïmplementeerd door artikel 20 WKBO. Deze rechten kunnen zij bij elke verantwoordelijke uitoefenen (dus zowel de beheersdienst als de aanvrager die in staat zou worden gesteld om persoonsgegevens te herbruiken), waarop de verantwoordelijke binnen de termijnen voorzien in de artikelen 10 §1 en 12 §3 dient gevolg te verlenen aan het verzoek.

In dit geval moet de FOD Economie als verantwoordelijke voor de verwerking informatie verstrekken aan de betrokkenen uiterlijk op het moment dat hij voor de eerste keer met hen in contact treedt (artikel 9 § 1 Privacywet). Dit betekent in de praktijk dat de via de ondernemingsloketten in te vullen formulieren voor inschrijving in de KBO duidelijk de informatie moeten vermelden die voorgeschreven is door artikel 9 Privacywet.

C.5. Vereiste van passende waarborgen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer

Van belang is dat artikel 20 WKBO, naast de bewoordingen “vrij mogen worden gecommmercialiseerd” de Koning ook oplegt te bepalen onder welke voorwaarden en waarborgen dergelijke commercialisering kan geschieden.

Uit de richtlijn 2003/98/EG, artikel 22 van de Grondwet²⁰ en artikel 8 EVRM²¹ leidt de Commissie ook af dat de “vrije commercialisering” van persoonsgegevens geen basisbeginsel is. De commercialisering van persoonsgegevens uit de KBO kan volgens de Commissie pas haar legitimiteit verkrijgen indien deze verwerking omkaderd wordt door duidelijke en passende voorwaarden en waarborgen, en rekening houdende met de rechten en verplichtingen onder de Privacywet.

De Commissie dient derhalve na te gaan of het ontwerp de voormelde elementen voorziet bij de commercialisering van de persoonsgegevens.

a. De voorziene waarborgen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer

Er werd reeds opgemerkt²² dat commercieel hergebruik van gegevens van handelaars op gespannen voet blijkt te staan met de persoonlijke levenssfeer van de betrokken handelaren. Het is derhalve de vraag of en hoe de natuurlijke personen zullen worden beschermd bij de commercialisering van hun gegevens uit de KBO.

Hoewel artikel 20 WKBO uitdrukkelijk de Koning oplegt om ook waarborgen te voorzien, voorziet het ontwerp echter geen waarborgen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

¹⁹ Advies uit eigen beweging betreffende de organisatie van de openbaarheid van het kadaster

²⁰ Artikel 22 van de Grondwet impliceert dat “elke overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven (...) wordt voorgeschreven in een voldoende precieze wettelijke bepaling, beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde wettige doelstelling.”

²¹ Het artikel 8 tenslotte van het E.V.R.M. vereist eveneens een “voorzienbare en proportionele wetgeving”. Zie de zaak EHRM, zaak *Matheron tegen Frankrijk* van 29 maart 2005.

²² Zie voetnoot nr. 7.

De Commissie wijst op de verplichting om gepaste waarborgen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer te voorzien. De Commissie wijst met name op de verantwoordelijkheid van de beheersdienst om rekening te houden met de volgende waarborgen die reeds zijn ingeschreven in de Privacywet

1. Opt-in of toestemming van de betrokken natuurlijke persoon

De Commissie wijst op het feit dat een aantal verwerkingen van gegevens in artikel 17 WKBO zou kunnen vallen onder de toepassing van de artikelen 6, 7 of 8 Privacywet. Zij herinnert er aan dat de verwerking van deze gegevens in principe verboden is. Indien de commercialisering zou worden beoogd van persoonsgegevens in de zin van de artikelen 6 of 7, verzoekt zij dat schriftelijke toestemming van de betrokkene wordt bekomen conform artikel 6 § 2 a) of 7 § 2 a).

De Commissie benadrukt dat de toestemming dient te beantwoorden aan artikel 1 § 8 Privacywet. Zij dient derhalve vrij te zijn, specifiek (dus betrekking hebbend op de commercialisering) en dient te berusten op duidelijke voorafgaande informatie naar de handelaar toe

2. Opt-out (artikel 12 § 1 Privacywet)

Zo de commercialisering wordt verricht met het oog op privacyinvasieve toepassingen zoals direct marketing en handelsinformatie beveelt de Commissie aan om de betrokkenen een recht van verzet aan te bieden conform artikel 12 § 1 Privacywet.

Voor de finaliteit direct marketing wijst de Commissie op de wettelijke verplichting van de verantwoordelijke beheersdienst om het recht van verzet sowieso aan te bieden. Voor privacyinvasieve verwerkingen zoals handelsinformatie die de betrokkene financieel nadeel kunnen berokkenen (reputatierisico door negatieve ratings, negatieve profilering,...), is de Commissie van oordeel dat het verzet eveneens dient te worden voorzien voor dergelijke finaliteiten. Dit verzet is gebaseerd op artikel 12 § 1 Privacywet, gezien de betrokkenen voor dergelijke toepassingen een zwaarwegende en gerechtvaardigde reden hebben om zich te verzetten, gelet op het feit dat dergelijke vormen van commercialisering geenszins steunen op artikel 5 b) of artikel 5 c) Privacywet nu er noch een wettelijke noch een contractuele commercialiseringsverplichting bestaat.

3. Volgrecht (artikel 12 § 3 Privacywet)

In artikel 12§ 3 Privacywet wordt tenslotte het volgrecht van het individu geregeld²³, hetgeen van belang is in de situatie dat verkeerde informatie zou zijn opgenomen in de KBO en vervolgens gecommmercialiseerd aan derden.

Hoewel men weliswaar tot een billijk evenwicht moet komen tussen, enerzijds, de waarborg voor het individu dat een derde slechts over de juiste, volledige en pertinente gegevens betreffende zijn persoon beschikt en anderzijds, de moeilijkheden voor de verantwoordelijke beheersdienst om alle mededelingen aan derden in het kader van de commercialisering te archiveren, vindt de Commissie dat het principe van de bescherming van het individu afdoende prioriteit moet krijgen.

Dit betekent dat de verplichting bestaat in hoofde van de beheersdienst om de relevante informatie over de ontvangers gedurende een redelijke termijn te bewaren. Een vaste bewaartermijn van twaalf maanden achtte de Commissie aangewezen, zodat de betrokkene, bij eventuele uitwisseling van onjuiste informatie op basis van de KBO, zijn volgrecht bij de verantwoordelijke kan uitoefenen..

---

²³ Deze analyse sluit aan bij het advies 07/1992 dd. 12 mei 1992 betreffende het wetsontwerp tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

4. Informatieplicht

Er dient tenslotte een duidelijke en afdoende informatie aan de betrokkenen te worden meegedeeld conform artikel 9 Privacywet. Hierbij zullen de verantwoordelijken dus aandacht dienen te hebben voor de redactie van duidelijke privacyclausules die ter kennis dienen te worden gebracht van alle betrokkenen die zich tot een ondernemingsloket wenden om zich te laten inschrijven in de KBO .

b. De voorwaarden voor commercialisering

Artikel 2 van het ontwerp bepaalt dat “de bijzondere voorwaarden voor het commercieel hergebruik worden vastgesteld in een licentieovereenkomst tussen de licentienemer en de Belgische Staat”. Artikel 4 § 1 stelt wel dat moet worden nagegaan of de aanvraag redelijk en volledig (niet vaag) is. Artikel 7 bepaalt ook dat de voorwaarden voor hergebruik niet discriminerend mogen zijn. Het is niet meteen volledig duidelijk of deze voorwaarden limitatief zijn. Verwacht moet worden dat de beheersdienst deze voorwaarden verder zal aanvullen bij de concrete beoordeling van aanvragen.

c. Zijn de waarborgen en voorwaarden op voldoende duidelijke wijze bepaald ?

Op basis van het legaliteitsbeginsel en de vereiste toegankelijkheid van de norm onder artikel 8 EVRM kan de commercialisering van persoonsgegevens niet legitiem worden geacht indien de vereiste passende voorwaarden en waarborgen niet voldoende duidelijk zijn bepaald. Er is geen publiciteit voorzien van de waarborgen tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer, omdat deze waarborgen niet zijn voorzien in het ontwerp. De Commissie is van oordeel dat het ontwerp artikel 8 EVRM en artikel 20 WKBO schendt.

Wat de voorwaarden voor het commerciële hergebruik betreft bepaalt het ontwerp in artikel 2 dat de bijzondere voorwaarden worden bepaald in een licentieovereenkomst tussen de licentienemer en de Belgische staat. Artikel 7 van het ontwerp voorziet de publicatie van de voorwaarden, de modellicentie en de vergoedingen op de website van de KBO. Het is wel de vraag of en in welke mate de beheersdienst kan afwijken van de modellicentieovereenkomst. Er kan worden aanbevolen om ook een publicatie in het Belgisch Staatsblad te voorzien van de voorwaarden naast de publicatie op de website.

D. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Hiernavolgend doet de Commissie een analyse van de artikelen van het wetsontwerp, overeenkomstig de volgorde van de artikelen in het wetsontwerp. Enkel de artikelen van het wetsontwerp die verband houden met de verwerking van persoonsgegevens zullen worden geanalyseerd.

Artikel 1. Definities

De Commissie stelt voor om de definitie van persoonsgegevens in artikel 1,9° van het ontwerp omwille van duidelijkheidsredenen²⁴ als volgt aan te passen : *“gegevens betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon overeenkomstig de definitie voorzien in artikel 1, §1 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.”*

---

²⁴ De Richtlijn 2003/98 stelt eveneens onder artikel 2, definities punt 5. ‘persoonsgegevens’ : gegevens als gedefinieerd in artikel 2, onder a), van Richtlijn 95/46/EG.

Artikel 2.

De Commissie verwijst naar haar opmerkingen onder rubriek C.5.

Artikel 7. Voorwaarden voor het commercieel hergebruik

De Commissie verwijst naar haar opmerkingen onder rubriek C.5. Zo zou kunnen worden bepaald dat de informatie in artikel 17 WKBO die persoonsgegevens bevat, pas in aanmerking komt voor hergebruik nadat de beheersdienst de vereiste waarborgen heeft voorzien.

Het dient evenwel duidelijk te zijn dat de beheersdienst ofwel de nodige waarborgen dient te voorzien, ofwel geen hergebruik kan toestaan van de betreffende persoonsgegevens.

Artikel 8. Aansprakelijkheid

Gelet op het feit dat de FOD Economie verantwoordelijke voor de verwerking is, kan geen exoneratie worden voorzien in de licentieovereenkomst van de verplichtingen van de verantwoordelijke onder de Privacywet.

In de mate persoonsgegevens worden gecommmercialiseerd dient het te worden aanbevolen om bij de redactie van de licentieovereenkomst te verwijzen naar de Privacywet. Er moet duidelijk worden bepaald aan welke verplichtingen de beheersdienst en de aanvrager dient te voldoen in het licht van de Privacywet.

OM DEZE REDENEN,

Het ontwerp heeft de maatschappelijke noodzaak erkend voor het hergebruik van gegevens uit de KBO.

Op basis van haar algemeen onderzoek, voor zover het hergebruik van gegevens in artikel 17 WKBO persoonsgegevens betreft, is de Commissie van oordeel dat

- duidelijker dient te worden bepaald welke persoonsgegevens kunnen gecommmercialiseerd worden;
- de betrokken fysieke personen zoals ambachtsmannen, handelaars, personen onderworpen aan BTW en werkgevers ingeschreven bij RSZ hun rechten kunnen uitoefenen onder de artikelen 10 en 12 Privacywet, in geval hun persoonsgegevens worden gecommmercialiseerd via de beheersdienst;
- De Koning minstens een duidelijker lijst van geoorloofde finaliteiten dient te vermelden, waarvoor commercialisering mogelijk moet worden geacht. Het dient hierbij te gaan om verwerkingen met doeleinden die het minst raken aan de persoonlijke levenssfeer, met voorrang boven privacyinvasieve verwerkingen zoals direct marketing en handelsinformatie;
- het ontwerp voldoende waarborgen moet voorzien voor een effectieve bescherming van de betrokkenen met het oog op een beter evenwicht tussen de rechten van de aanvragers en deze van de betrokkenen;
- het ontwerp echter actueel de commercialisering van persoonsgegevens zonder gepaste waarborgen voorziet, hetgeen indruist tegen artikel 8 EVRM, de richtlijn 2003/98/EG, artikel 22 van de Grondwet²⁵, artikel 16 § 2 Privacywet en artikel 20 WKBO;
- de onder rubriek C.5. vermelde waarborgen dienen te worden voorzien in het besluit alvorens deze gegevens te commercialiseren;

---

²⁵ Artikel 22 van de Grondwet impliceert dat "elke overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privé-leven (...) wordt voorgeschreven in een voldoende precieze wettelijke bepaling, beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte en evenredig is met de nagestreefde wettige doelstelling."

- voor zover de Koning alternatieve waarborgen zou voorzien die niet in rubriek C.5. werden vermeld, deze waarborgen voor advies dienen te worden voorgelegd aan de Commissie teneinde de conformiteit met de Privacywet te beoordelen.

Gelet op voorgaande overwegingen, brengt de Commissie een negatief advies uit over het ontwerp.

De administrateur,

Gelet op de verhindering van de Voorzitter,
De ondervoorzitter,

(get.) Jo BARET

(get.) Willem DEBEUCKELAERE